Fel de fel

O strângere de mână prea... cordială

A fost un timp când, în multe țări din Occident, s'a dus o campanie violentă împotriva „strângerii de mână", considerată, —ca și sărutatul de altminteri, — neigienică. Nu știm până unde poate fi justă această afirmație, dar cunoaștem un caz recent, care dovedește cu prisosință că o strângere de mână poate fi primejdioasă.

O tânără domnișoară din Stokholm, anume Alice Iansen, întâlnind mai dăunăzi după mai mulți ani, pe prietenul său din copilărie căpitanul de marină Cristian Stevens, avu imprudența să pulmica și delicata ei mână în aceea a tânărului de statură atletică. Urmarea fu o strângere de mână atât de... cordială încât un inel pe care d-ra Alice îl purta la degetul mijlociu de la mâna dreaptă, se împlântă adânc în carnea delicată făcând pe biata fată să urle de durere. Acest incident, care se întâmplă adeseori multora din noi, avu o consecință foarte gravă, căci declarându-se o infecție, fu nevoie de amputarea a două degete.

Acum, părinții fetei cer o despăgubire destul de mare prea energicului căpitan, asupra căruia ei aruncă toată vina. Acesta, la rândul său, susține că de vină e numai inelul. Dacă Alice n'ar fi purtat acel inel, o podoabă absolut inutilă, spune el, de vreme ce nu e nici măcar logodită, nimic nu s'ar fi întâmplat... De altminteri, tânărul ar fi dispus să repare răul involuntar pe care l'a făcut, cerând mâna d-rei Alice, minus cele două degete. Din păcate, Alice nici nu vrea să audă vorbind de acel „brutal" și așteaptă să'l vadă condamnat.

Iată un bun subiect de comedie americană, căruia nu-i lipsește de cât inevitabilul „happy-end".

Maxime și cugetări

Dintre toate teatrele, lumea e cel mai bogat teatru; drama, comedia, nu lipsesc nici odată.

„ G. M. Valtour

Caracteristica spiritelor mici e de a vorbi mult, fără a spune ceva.

La Rochefoucauld

VULTURUL DOMESTICIT

„Peter" e un vultur tânăr, care fiind crescut de mic printre oameni, e mai mult sau mai puțin domesticit.

Îmblânzitorul și prietenul său, un lucrător de la căile ferate germane, l'a deprins să vie când e chemat și să nu se sperie când aude flueratul locomotivelor, printre care își petrece viața.

LEII DIN HOLLYWOOD

In apropiere de Hollywood există o fermă unică în felul ei. Aci se găsesc vreo 250 de lei, cari se pot lăuda că sunt „artiști" de cinematograf. In adevăr, ori decâteori e nevoie în cetatea filmului de vreun leu, mai mult sau mai puțin feroce, el poate fi închiriat dela această fermă. Leii aceștia sunt bine educați și atât de disciplinați, încât, la apel, — care se face în fiecare zi, — fiecare răspunde la numele lui. E un spectacol din cele mai amuzante să'i vezi stând înșirați pe un fel de punte de bârne, — locul lor favorit, — și, când își aud munele, pornind fiecare, tacticos, pe bârna așezată în pantă ,spre a se prezenta în fața antrenorului lor.

E de prisos să mai spunem, că acești lei sunt foarte prietenoși cu oamenii și în special cu copiii, pentru cari au o adevărată predilecție. Nu vă mirați deci, când, în filme vedeți pe artiști evoluând fără grijă printre lei, sau luptându-se cu vre un leu impunător, căci desigur, e vorba de lei pensionari ai acestei ferme.

In lumea Faraonilor

TUT-ANK-AMON

XI

de OLGA GRECEANU

Cel mai mare eveniment din anul 1922 a fost descoperirea la 26 Noembrie a mormântului lui Tut-ank-Amon, în Valea Regilor, în regiunea fostei capitale Theba. Toată omenirea s'a cutremurat, s'a interesat, s'a pasionat. Adolescentul Rege, de care nici nu se știa că ar fi domnit vreodată, se trezea din pricina târnăcoapelor englezești, dintr'un somn de veacuri și lumea toată aștepta înfrigurată noutăți ca și cum buzele lui chiar se vor deschide și vor povesti ce a fost odată.

In timp ce toți Aménophisii, Tuthmosisii, Ramsesii, Setisii și Zeii se înghesuesc la parterre, Tut-ank-Amon, faraonul eri încă necunoscut, se răsfață singur la etajul Muzeului într'o suită de săli nesfârșite, unde sunt adunate 2.000 de obiecte, mobile și bijuterii găsite în mormântul lui.

Suntem adunați aci ca în ziua înmormântării lui Tut-ank-Amon. Ca atunci, toate obiectele alese pentru a fi puse în mormânt, sunt expuse sub ochii celor ce au venit la strălucita ceremonie. Lipsește doar tânăra lui soție de 15 ani, a treia fiică a lui Aménophis al IV-lea. dar nu lipsește buchetul de flori pe care înlăcrămata regină l-a pus lângă corpul din cosciug, cu mâna ei. După 3300 de ani, eu mă uit la un buchet de flori, o jerbă, alcătuită din cele mai alese flori de pe malul Nilului, cu singura deosebire că s'au pierdut culorile și că florile și frunzele apar uniform în nuanță cenușie, dând buchetului o înfățișare cu adevărat funerară.

Mă gândesc numai, că acum, când mumia lui Tut-ank-Amon a rămas pe loc, în sarcofagul din Valea Regilor, cu mult mai potrivit ar fi fost ca buchetul nenorocitei regine ce atât l-a iubit pe Tut-ank-Amon, să fi rămas și azi pe cosciug, așa cum își dorise ea.

Dacă până în 1922, nimeni din lume nu știa că a existat vreodată Tut-ank-Amon, azi, dacă se știe că a domnit, tot nu se știe cine e acest Tut-ank-Amon, de unde a venit, din ce parte a lumii, din ce neam?

Povestea lui istorică începe numai din punctul unde pietrele cu hieroglife din Tell el Amarna arată că el a fost ginerele lui Aménophis al IV-lea. După obiceiul de atunci, s'a însurat la vârsta de 14 ani, cu principesa Ankhes-en-Amon, care avea cu doi ani mai puțin. Socrul, Aménophis al IV-lea, din fire revoluționar, răsturnător de tradiții, se pare că nu ținea de loc ca fetele lui să se mărite cu feciori de Regi, ba chiar se pare că tot ce făcea și întreprindea era ca să dea de vorbit. Astfel și-a întors fața dela Zeul Amon, adorând pe Athon, și-a măritat toate trei fetele cu necunoscuți, a mutat capitala la Tell el Amarna și a cerut sculptorului curții regale să-l reprezinte pe jet ținând pe regina Nefertiti pe genunchi și sărutând-o pe gură, lucru nemaipomenit în arta religioasă și hieratică a Egiptenilor.

Când a murit, a venit la domnie întâi un ginere și pe urmă Tut-ank-Amon, al doilea ginere, copil atunci de cincisprezece ani, plăpând și bun, o jucărie din care marele Preot Aï și Generalul Hor-em-heb, făceau ce voiau și-l țineau departe de orice preocupări regești.

Tut-ank-Amon și regina Ankhes-en-Amon se găteau, se ocupau de artă, comandau mobile de aur, bijuterii, talismane, în timp ce marele preot Aï, își netezea drumul la domnie, oferind tânărului rege, cu gest nevinovat, o cupă cu otravă, ce slăbea pe neștiutorul Rege, cu fiecare zi nouă ce trecea.

S'a răspândit zvonul că a murit de piept. Cum era micuț și slab, spusele lui Aï au fost crezute cu adevărat, ca dovadă că Aï suindu-se pe tron. din voia lui și fără nici un drept, tot n'a fost bănuit de crima ce înfăptuise.

Îl bănuim noi, după mai bine de 3000 de ani, pentrucă, pe lângă domnie, i-a luat și mormântul dela Tell-el-Amarna, scoborându-l pe Tut-ank-Amon. în mormântul lui, al lui Aï, mai modest și neisprăvit, în marginea fostei capitale Theba.

Dacă regina și-a dat ori nu seama de hoția făcută, nu se știe. Poate că da și tocmai de aceea, din pricina acestei nelegiuiri, văzându-se singură și fără nici o apărare, înainte chiar ca Tut-ank-Amon să fie scoborît în groapă, a scris regelui Hititilor, să-i trimită un prinț din casa lui, ca mărităndu-se cu el. să-l facă Rege al Egiptului. Înainte ca Regele Hititilor să găsească un prinț, Aï s'a suit pe tronul la care atâta a râvnit.

Ce-i mai rămânea Reginei Ankhes-en-Amon, decât să-și potrivească o bogată jerbă și s'o pună pe pieptul băețelului-rege, pe care l-a adorat?

Ce s'a mai întâmplat cu ea, nu se știe. Tot ce mai putem ști de ei, e luxul de care s'au înconjurat în viață și luxul ce i-a făcut ea, după moarte, poruncind patru sarcofage, unul intrând în celălalt, în întregime acoperite cu aur, ultimul închizând mumia lui.

Fiecare sarcofag de aur cântărește 225 kg., adică mai bine de o sută zece milioane lei pe valoarea de azi. Patru sarcofage, patru sute patruzeci milioane lei. O jumătate de miliard destinat pământului, ca și cum Regele odată mort, moartă trebua să fie și arta și comorile nemărginite. Toate mobilele: paturi de odihnă, paturi de campanie, tronuri, taburete, scaune, panouri despărțitoare de încăperi, cufere, corturi, lăzi, cutii, scaune de car, roți de car, juguri de car, bastoane, bărci, măsuțe, jeturi, toate strălucesc în aur și toate sunt încrustate cu pietre prețioase și pastă de sticle multicolore. Fildeșul, ebenul și alabastrul sunt aci materii comune. Mai presus de ele nu e decât aurul și lapislazzuli cari se văd în cel mai puternic contrast de albastru și galben, pe lămpi, arcuri, pumnale, ornamente, cutii de toaletă.

Sute de vase enorme, mari, potrivite, mici și foarte mici, în alabastru, în faianță de culoarea piersicei, în faianță de culoarea cerului, în smarald, în aur, în sticlă fină și transparentă ca însuși aerul. Când însă începe seria bijuteriilor, aceasta e fără sfârșit: lanțuri, brățări, inele, pectorale, pumnale, cutiuțe pentru parfumuri, scarabeuri purtători de noroc, talismane, diademe, pietre prețioase, coliere, medalioane, s'au aruncat din plin, peste tot, parcă cu lopata. E singurul fel în care regina își putea arăta dragostea. Ei nu și-a mai oprit nimic. Pentru el lănțișoare de aur, rețele de aur în cari faraonul își prindea părul în viață, brățări în minuscule perle cornaline, lapis-lazzuli și turcoaze, coliere din șapte rânduri de aur și pietre prețioase, coliere și amethyste, în groase perle de aur, în valve de electrum, evantaie de pene de struț, arcuri, vaze de parfum, pumnale de bronz cu mânerul încrustat în pietre, medalioane mici cât unghia, cu gravuri de zei și zeițe, mici talismane cu diferite figuri hieroglifice în aur și perle, un ac de aur anume pentru a înșira perlele pe fir, oglinzi de argint, tubulețe de aur pentru fixarea perucii deasupra urechilor, brici de ras în bronz, cutiuță cu pastă din care-și vopsea unghiile micuța regină Ankhes-en-Amon, obiecte de toaletă și iar cercei și iar brățări și chiar decorații militare și linguriță în aur și argint, cu mânere în formă de cai, câini, hipopotami, șerpi, crocodili.

Printre atâtea fantezii ale faraonului ce umplu galeriile Muzeului, mie îmi sare în ochi ceva ce nu e nici de aur, nici de argint, nici de lapis-lazzuli, nici de marmoră, nici de faianță și nu e nici măcar trecut în catalogul tipărit al Muzeului: e o paletă a lui Tut-ank-Amon — o paletă micuță din stuc, cu cinci culoripastele pe ea, cu o pensulă zbârlită prinsă în tub de pană de gâscă. Alături o placă de gips, pe care Tut-ank-Amon începuse o operă: Capul Zeului Horus, cu emblema adevărului pe frunte. Apucase doar să întindă între contururi o frumoasă culoare ocre. Intre sfârșitul acestei micuțe opere și începutul ei, s'a strecurat o cupă cu otravă și faraonul de 18 ani, după trei ani de domnie, le-a lăsat toate câte au fost, așa cum le vedem noi și s'a dus să-și închidă frumosul trup în patru cosciuge de aur, cu pereții în întregime cizelați pe dinăuntru și pe dinafară, fața să-și acopere cu o mască de aur, identică chipului lui, încadrat în perucă numită *nemes*, cu ochii de pe mască încrustați în lapis-lazzuli, sub care stau închiși ai lui, ca să-și doarmă somnul de veci...

(Va urma).

Tut-ankh-Amon și Regina Ankhes-en-Amon

TABLETE

Remediul specific al bolilor reumatice

Cereți deci o cură cu Togal

Absolut nevătămător pentru inima stomac și rinichi

IN AMBALAJE DE 14 ȘI 42 TABLETE

PUBLICAȚIE

Asociația absolventelor liceului de fete „Sturza Cantacuzino", din Roman, luând ființă în ziua de 8 August, invită cu insistență pe toate camaradele absolvente ale acestui liceu, să se înscrie până la 20 August a.c. în Asociație, trimițând taxa de înscriere, de 10 lei și cotizația anuală benevolă, pe adresa Direcției liceului.

Acest anunț ține loc de invitație la întrunirea ce va avea loc în acea zi, orele 16, la școală.

Cele ce nu pot fi prezente vor dovedi legătura lor sufletească cu instituția, prin scris, aderând la înfăptuirea ideii de solidaritate, între acele ce au fost și trebue să rămână pe veci unite.

7317

BOLI venerice-urinare

Tratament dela 9—12 și 2—7

CONSTANTIN

Dr. TULIU BLANC

BULEVARDUL CAROL No. 58

BOLILE DE FEMEI

Dr. VIRGILIU MONDA MAMOȘ

Consult și tratamente 10-11 și 2-6 Str. Brezoianu No. 9 (colț cu Str. Belvedere). Telefon 5.38.05. 276

DIRECȚIUNEA GENERALĂ PENTRU OCROTIREA ȘI AJUTORAREA PERSONALULUI C. F. R.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 6 luna Septembrie, anul 1940, ora 10,30, se va ține în localul Direcțiunii Speciale O. A. P. C. F. R., situat în București, str. Barbu Catargiu Nr. 18, licitație publică pentru: *combustibil lichid.*

240.0000 kgr. combustibil special E.

240.000 kgr. combustibil special A.

2.000.000 kgr. păcură specială 0°.

26.000 kgr. motorină.

Valoarea aproximativă de lei 7.500.000.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din legea contabilității publice, Regulamentul O. C. L. și normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele care vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă și o garanție de 5% din valoarea ofertei, iar oferta se va face numai în conformitate cu caietele de sarcini, care pot fi văzute în fiecare zi de lucru, la ora 12 până la 13½ în localul Direcțiunii O. A. P. C. F. R. la Serviciul Economat.

Garanția va fi consemnată la Cassa de Depuneri, licitatorul prezentând recipisa respectivă.

Nr. 64.106 din 1940.

1940 August 10.

7318

REVIZUIREA IN SUD-EST

Publicăm mai jos rezumatul unui articol apărut în presa germană.

„Frankfurter Zeitung" publică un articol intitulat: „Revizuirea în Sud-Est". Ziarul se ocupă de știrile venite din Capitalele României, Bulgariei și Ungariei, care până în prezent nu se prezintă într'o formă clară. Dar manifestările publicistice și propagandistice nu trebuie să influențeze judecata cercurilor responsabile. Punctele de plecare sunt date, iar oamenii de stat văd mai bine problemele care se pun decât ziarele și oficiile transmițătoare de știri.

Prăbușirea Franței a adus cu sine nu numai încetarea influenței franceze în Sud-Est, dar si a celei engleze. Prin publicarea documentelor secrete, Germania a arătat în mod definitiv rolul prevăzut Sud-Estului. Cu totul altfel a procedat Germania și Italia care se străduiesc să mențină aci pacea, bazată pe un nou fundament. Având-se în vedere acest scop, au avut loc convorbirile dela München, Salzburg și Roma, în urma cărora nu s'a dat nici un comunicat mai amănunțit. Se poate totuși afirma că s'a ținut seama de linia de bază politică a Germaniei în Sud-Est. Germania e interesată să mențină pacea în Sud-Est, atât din punct de vedere politic cât și economic, dându-i baze noui care să o consolideze. Acest scop nu va putea fi realizat fără a ține seamă de revizuirile Bulgariei și Ungariei asupra Dobrogei și Transilvaniei. Procedura trebuie să fie dreaptă și să țină seamă de revendicările și necesitățile legitime. Germania nu a prevăzut o rezolvare concretă a conflictului, dând țărilor toată libertatea de a trata.

„In răstimp, tratativele au început, lovindu-se de dificultăți care răsar, în parte, din însăși natura lucrurilor și poate din piedici de ordin politic intern. In interesul tuturora e ca aceste dificultăți să fie învinse. Problema româno-bulgară e mai ușoară, atât din punct de vedere politic, etnografic cât și geografic, încât o rezolvare rezonabilă nu mai poate întârzia.

Cu Ungaria situația se prezintă mult mai dificilă, condițiile etnografice ale Transilvaniei sunt atât de complicate încât nu îngăduie o delimitare etnografică de frontieră. Nu e vina Germaniei dacă România trebuie să consimtă la sacrificii. Tratatele din 1918 erau menite să adâncească divergențele între țări; ori România își va face un real serviciu procedând în mod neîntârziat la o rezolvare acceptabilă din punct de vedere politic.

Revendicările ungare vor putea fi mai lesne satisfăcute dacă se ține seamă de dreptate și echitate și de necesitățile actuale, decât de tradiții istorice care nu se potrivesc cu noul aspect politic al lumii".

INSCRIERILE LA FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN BUCUREȘTI

Concursul de admitere a candidaților în cursul pregătitor al facultății de arhitectură începe la 15 Octombrie 1940, în localul facultății din strada Louis Berthou Nr. 3 (Biserica Enei).

Pentru a fi admiși la concurs, candidații trebue să adreseze secretariatului facultății, cel mai târziu până la 10 Octombrie inclusiv o cerere însoțită de următoarele acte:

Actul de naștere din care să se constate că nu întrece vârsta de 23 ani; diploma de bacalaureat; adeverința dela serviciul premilitar, sau livretul de situație militară; actul de naționalitate; două fotografii; recipisa Cassei de Depuneri de lei 1000 taxa pentru examenul de admitere.

Durata studiilor în facultate este de minimum 4 ani, plus proectul de diplomă.

Pregătirea militară se face în școală. Studenților merituoși și lipsiți de mijloace, li se acordă scutiri de taxe, de către facultate și burse a lei 1.500 lunar, de către ministerul educațiunii naționale, precum și recomandații pentru cămin uri.

In timpul învățământului, se acordă și premii, pentru lucrările valoroase.

Ori ce alte deslușiri, la secretariatul facultății, fie verbal, fie telefonic, fie prin scrisoare recomandată.

Programul examenului este afișat la facultate.

Inscrierile și reinscrierile

la școlile comerciale ale Camerei de comerț și industrie

Inscrierile și reinscrierile la școlile practice de comerț și școala de steno și corespondență ale Camerei de comerț au început.

Inscrierile se fac pentru: **școlile Nr. 1** (băeți și 2 (fete) la secretariatele din str. Argeș 7 (Moșilor) pentru fete de la 4—6 iar pentru băeți dela 6—8; **școala practică comercială Nr. 3** (fete) la secretariatul din calea Șerban Vodă (școala Enăchiță Văcărescu nr. 62); **școala de steno și corespondență** (cursuri de specializare).

Secretariatul din str. Romană, nr. 187.

In școlile comerciale practice nr. 1, 2 și 3 se primesc băeți și fete, absolvenți ai cursului primar având etatea cel mult 16 ani.

In școala de steno și corespondență (curs superior de specializare) se primesc absolvente ale școlilor practice de comerț, iar în limita locurilor disponibile, absolvente ale celorlalte școli de comerț.

La toate aceste școli, dacă numărul cererilor de înscriere este mai mare de 50, admiterea se face pe bază de concurs. Taxa de frecvență la oricare școală, o mie de lei anual. Sunt scutiți de taxă copiii de refugiați bucovineni sau basarabeni.

Noul sediu al comisariatului general pentru înfrânarea speculei

Comisariatul general pentru înfrânarea și reprimarea speculei aduce la cunoștința generală că și-a mutat sediul în str. Cobâlcescu nr. 41, București, unde roagă a i se trimite corespondența și reclamațiunile. Tel. 3.37.83.

La 15 Septembrie va începe controlul cetățenilor pentru instrucția de apărare pasivă

Ministerul aerului și marinei (comandamentul apărării antiaeriene a teritoriului) aduce la cunoștința populației că la 15 Septembrie a. c., va începe controlul asupra îndeplinirei obligațiunilor prevăzute de articolul 11 din legea A. A. T. (Monitorul Oficial nr. 55/6.III. 1939), luând măsuri conform art. 63 din lege contra tuturor ce nu vor avea executate **cel puțin 12 ore de instrucție de apărare pasivă.**

Un autocamion se lovește de un tren

Un mort

Câmpina, 12 August

O impresionantă nenorocire s'a întâmplat azi dimineață, la ora 3, în bariera 72 c. f. r. Podul Vadului.

Auto-camionul nr. 1588 Sibiu, condus de șoferul Hill Toma, venea dinspre Brașov, spre București, încărcat cu marfă, la curba șoselei Podul Vadului, în apropiere de Câmpina, deși barierele dela pasajul c. f. r. erau puse, la trecerea trenului de marfă nr. 3554, care venea spre Câmpina, auto-camionul nu a putut fi oprit de către șofer, din cauza frânelor defectuoase. In plină viteză s'a tamponat de tren. Mașina s'a răsturnat în șantul liniei c. f. r.

Ca prin minune, atât proprietarul, Schmidt Carol, cât și șoferul au scăpat neatinși. Două vagoane au deraiat de pe șină și au mers pe traverse, până în stație. Frânarul Băzu Anton, din com. Sârbu jud. Buzău, din cauza tamponării vagoanelor s'a ales cu amândouă picioarele și mâna stângă tăiate. Fiind adus la spitalul Câmpina, a încetat din viață.

Cazul se cercetează de plot. Sgârță Petre, șeful postului Poian Câmpina și plot. Muscalu Nicolae, dela c. f. r.

Nenorocirea dela rafineria Creditul Minier-Brazi

Ploești, 12 August

Astăzi de dimineață lucrătorii Pintea Teofil, Stan Eugen, Andrei Gh. și David Gh. din serviciul rafineriei de petrol „Creditul Minier" Brazi lucrau la ușa unei camere de koks.

La un moment dat, gazele emanate de koks și praful de cărbuni, venind în contact cu aerul s'au aprins provocând o violentă răbufnire de flăcări, cari a isbit pe toți cei patru lucrători, provocându-le arsuri pe fețe și mâini.

După răbufnire, flacăra s'a stins imediat.

Cei patru lucrători, au fost ridicați și transportați la spitalul „Schuler", unde d. dr. M. Petrescu, le-a dat îngrijiri.

Ei sunt în afară de orice pericol.

—x◆x—

Ingineri primiți in corpul silvic

Prin decizie ministerială au fost primiți în corpul silvic, cu gradul de ingier silvic stagiar, următorii ingineri: Gyurich Petru din serviciul episcopiei române unite din Oradea, pe ziua de 17 Mai 1940; Palffy Antonie, particular, pe ziua de 20 Decembrie 1939; Popica Eugen, din serviciul direcției comerciale a pădurilor, pe ziua de 15 Iulie 1940; Nicolaescu D Stelian, din serviciul rinecției comerciale a pădurilor pe ziua de 1 Iulie 1940; Coman Iosif Titus, din serviciul direcției silvice pe ziua de 3 Iulie 1940; Popescu D. Nicolae, din serviciul eforiei spitalelor civile pe ziua de 1 Ianuarie 1940: Angelescu V. Aurel, din serviciul direcției comerciale a pădurilor pe ziua de 16 Aprilie 1940.

CÂND SE VA SERBA ZIUA MARINEI

Anul acesta, serbarea „Patronului Marinei" (Joi 15 August), va fi prăznuită în toată țara, într'un cadru sobru de reculegere generală.

In fiecare localitate din țara cu incuviințarea Sfintei Patriarhii, se vor pomeni, în biserici, marinarii căzuți la datorie în timp de pace și război.

Acolo, unde mijloacele locale permit, se vor organiza concursuri nautice, conferințe și expoziții după posibilități, fără manifestări sgomotoase.

In centrele mai mari, la una din biserici, se va oficia un Te-Deum în prezența autorităților locale, urmat de o sugură cuvântare, în care se va arăta importanța zilei și a marinei.

In Capitală, această prăznuire se va face în biserica „Sf. Spiridon" (calea Șerban Vodă), la ora 10.30 dim.

Toți membrii Ligii Navale Regale Române și cei cari au legături sufletești cu marina noastră sunt invitați să ia parte.

Drama familiară din Sibiu

Un plutonier moare in spital și soția sa se sinucide

Sibiu, 12 Aug.

La parchetul tribunalului Sibiu se anchetează o dramă familiară.

Plutonierul major Casaianu, dela centrul de instructie al cavaleriei, ducea cu soția sa o viață familiară relativ liniștită, turburată din când în când de eșirile de gelozie ale femeii.

Vineri seara întorcându-se plutonierul mai târziu acasă a fost primit cu imputări, la care el n'a răspuns ci s'a culcat.

Mai târziu plutonierul s'a trezit în flacări. Ii ardeau hainele, iar femeia în jurul lui trudindu-se să stingă focul.

Faptul că femeia nu se culcase a născut bănuiala asupra dânsei, că ea ar fi aruncat benzină asupra bărbatului și l-a dat foc, spre a se răzbuna.

Plutonierul, pe patul de moarte din spitalul civil, ar fi mărturisit că primusul s'a răsturnat peste pat și astfel s'a întâmplat nenorocirea.

Soția văzându-și bărbatul în agonie, a fugit dela spital acasă și și-a tras un glonț de revolver, rămânând moartă pe loc. Plutonierul a murit Duminică noaptea.

O SINAGOGĂ TRANSFORMATĂ IN MĂCELĂRIE RITUALĂ CLANDESTINĂ

Satu-Mare, 11 August

In localul sinagogii din localitate, str. Frații Golescu No. 1 (măcelăria (Roth Adolf) s'a pus în vânzare carne de vițel, tăiată în afară de abator.

In urma cercetărilor, s'a stabilit, că acea carne a fost tăiată după ritul evreesc — prin chinuire — de către hahamul Genuth Strul Iancu, angajatul comunității evreești respective și pusă în vânzare în mod clandestin în localul sinagogei.

O parte din carne care s'a găsit nestampilată cu sigiliul „Cușer" a fost dusă la măcelăria lui Ludovic Kato din str. Micu Klein 15.

Carnea a fost confiscată, vinovații urmând să fie dați judecății.

NUMĂRUL ROMÂNILOR DIN BULGARIA

Dela Societatea culturală „Timoc" a Românilor din Valea Timocului și dreapta Dunării, primim următorul comunicat:

In străinătate nu se cunoaște de loc o problemă a Românilor din Bulgaria. In schimb se vorbește mult de problema Bulgarilor din România.

De fapt, în secolul al XIX-lea, există un număr impresionant de relatări străine cu privire la numărul Românilor din Bulgaria.

Astfel, la 1822, germanul E. Klein, din Viena, dă pentru Bulgaria 200.000 români.

Membrul Academiei ungare, E. Fenyes, la 1854, găsește 200.000.

Societatea culturală „Timoc" a Românilor din Valea Timocului și dreapta Dunării atrage atențiunea asupra acestui fapt, spre a se da toată grija informării străinătății, pentru a nu ne vedea, în transacțiunile ce se vor face, că nu am reglementat situația unui număr impunător de Români din Bulgaria de peste 250.000 suflete (4,6 la sută din populația Bulgariei).

Traficanți de aur, descoperiți la Sibiu

Sibiu, 12 August

Giuvaergiul evreu Springer depunând la poliție un denunț că i s'au furat din locuință mai multe obiecte de preț, a prilejuit descoperirea unui cuib primejdios de traficanți ai aurului nostru.

Hoții obiectelor de preț identificați în persoana servitoarei Maria Meltzer și a amantului ei Fröhlich, au mărturisit că au sustras, dintr'o firidă, camuflată în camera de baie a giuvaergiului, trei casete, în care era o mare cantitate de monede de aur.

Mărturia hoților a aruncat o puternică bănuială asupra denunțătorului Springer. Făcându-se întinse și amănunțite cercetări de chestură, și parchet s'a descoperit o primejdioasă bandă de traficanți pornită să volatilizeze cât mai mult aur românesc.

In temeiul rezultatului la care au dus cercetările, parchetul a dispus următoarele: sechestrarea întregului stoc de aur dela Springer și a tuturor obiectelor și monetelor furate de servitoare și concubinul ei; arestarea evreilor: Max Springer, Marcus Sapira, Iosef Fridman, Alex. Sicler, Carol Svelta, Salmon Braun, Frantz Lerschovitz, Rudolf Tzintz, M. Cerei și a servitoarei, a concubinului și încă 2 complici ai lor.

Inmormântarea profesorului ing. N. I. Stănescu

La cimitirul Bellu s'a făcut eri după amiază înmormântarea inginerului Nicolae I. Stănescu, profesor la Școala Politechnică din București și director general tehnic al societăților „Astra", de vagoane și armament.

Din numeroasa asistență notăm pe d-nii: prof. ing. Mihail Manoilescu, ministrul afacerilor străine, președintele Asociației generale a inginerilor din România (A. G. I. R); ing. N. Malaxa, prof. Vasilescu-Karpen, rectorul școalei politechnice; C .Bursan, prof. ing. C. Bușilă, ing. Petre Neamțu, directorul general al societății de tramvae; G. Dimitriu, directorul general al Creditului Industrial; ing. Cezar Popescu, ing. Stavri Cunescu, directorul general al muncii; ing. Panaitopol, subdirector general C. F. R.; general Șt. Demetrescu, ing. Penescu-Kertsch, ing. Andrei Ionescu, secretarul general al A G I. R.-ului, numeroși ingineri și studenți ai defunctului, dela Politechnică.

Serviciul religios a fost oficiat de P. S. arhiereul Veniamin, înconjurat de un sobor de preoți.

D. prof. ing. C. BUȘILA, decanul secției de electro-mecanică de la Politechnică, a vorbit în numele școalei, unde defunctul era profesor. A vorbit apoi d. prof. ing. Cantuniari care a arătat meritele ca om și profesor ale defunctului.

Corpul defunctului a fost condus apoi la locul de veci.